

บทที่ 2

สภาพเศรษฐกิจและสังคมหลังสะพานข้ามเกาะ

โครงการสร้างสะพานข้ามเกาะยอได้ถูกบรรจุอยู่ในโครงการของแผนพัฒนาฉบับที่ 5 (2524-2529) หลังจากการสร้างสะพานข้ามเกาะยอเสร็จเมื่อปี พ.ศ. 2529 ได้ทำการเปิดสะพานเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2529 ต่อมาได้ชื่อสะพานว่า สะพานติณสูลานนท์ เป็นสะพานเชื่อมจากเส้นทางหลวงสาย 4083 ระโนดสงขลาข้ามทะเลสาบมาที่เกาะยอและมีสะพานข้ามเกาะยอต่อไปยังอำเภอหาดใหญ่ สร้างไว้ 2 สะพาน คือ สะพานช่วงที่ 1 มีความยาวประมาณ 1.3 กิโลเมตร และสะพานช่วงที่ 2 มีความยาวประมาณ 1.1 กิโลเมตร ตามลำดับ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของเกาะยอเป็นอันมาก คาดว่าความสงบเงียบของเกาะยอจะหมดไป เกาะยออาจจะพัฒนาออกไปอีกแนวหนึ่งคือ เป็นสถานที่หยุดพักสำหรับผู้เดินทางผ่านและมีสถานที่ท่องเที่ยวเสริม เช่น ร้านค้าผ้า ผลไม้ ร้านอาหาร ฯลฯ ซึ่งทั้งนี้จะทำการศึกษาเปรียบเทียบถึงผลดีและผลเสียอย่างละเอียดต่อไป

2.1 โครงสร้างทางเศรษฐกิจ

2.1.1 โครงสร้างทางเศรษฐกิจระดับจังหวัด

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของเกาะยอ จากข้อมูลการตลาดจังหวัดสงขลา ประจำปี 2535 พบว่าเศรษฐกิจส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับภาคเกษตรกรรม รองลงมาได้แก่ การประมง พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม และบริการ ตามลำดับ ประมาณครึ่งหนึ่งของเนื้อที่เกาะทั้งหมด 9,275 ไร่ (14.8 ตารางกิโลเมตร) เป็นภูเขา โดยมียอดสูงที่สุด 151 เมตร อยู่ทางด้านเหนือ อีกครึ่งหนึ่งของเนื้อที่เป็นที่ราบ ส่วนใหญ่อยู่ทางทิศใต้และฝั่งตะวันออกของเกาะ นอกนั้นเป็นที่ราบเชิงเขา สภาพดินมีความอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การปลูกผลไม้ทุกชนิด พื้นที่ทำสวนบนเกาะมีประมาณ 7,000 ไร่ (11.2 ตารางกิโลเมตร) ในขณะที่ที่ราบทางด้านใต้มีการทำนาเพียงประมาณ 300 ไร่ ประชากรกระจายกันอยู่ตามที่ราบเชิงเขาและที่ราบริมเกาะ

ด้านการบริการและการท่องเที่ยว มีธุรกิจบริการและสถานที่ท่องเที่ยวมากขึ้นหลังสะพานข้ามเกาะยอสร้างเสร็จ ธุรกิจบริการที่สำคัญคือ ร้านอาหาร ซึ่งก่อสร้างขึ้นบริเวณริมทะเลสาบด้านฝั่งตะวันออกและตะวันตกของเกาะยอ ส่วนใหญ่เจ้าของกิจการมาจากภายนอกเกาะยอที่เข้ามาซื้อที่ดินแล้วทำธุรกิจร้านอาหาร เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวเกาะยอ นอกจากนี้ในช่วงใกล้พลบค่ำ บริเวณบนสะพานทั้งสองช่วงจะมีวิวทัศน์ที่สวยงามมาก ทำให้

ประชาชนมาเที่ยวชมธรรมชาติตามสะพานและตกปลา และที่สำคัญทางจังหวัดได้มีแผนการพัฒนาเกาะยอ ให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเสริมของการท่องเที่ยวที่จังหวัดสงขลา ให้คงสภาพของความสงบเรียบง่ายและเผยแพร่อุตสาหกรรมผลิตผ้าทอพื้นเมือง การกระจายรายได้จากการบริการและขยายผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่ผลิตในพื้นที่นี้ให้ถึงมือผู้บริโภคโดยตรง นอกจากนี้การรักษาและอนุรักษ์เกาะยอนี้จะช่วยป้องกันการพัฒนามากเกินไป อีกทางหนึ่งและป้องกันมลภาวะต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น คาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวจะมาเกาะยอนี้ประมาณอย่างมาก 1,000 คนต่อวัน

ด้านพาณิชยกรรม เกาะยอเป็นศูนย์กลางกระจายสินค้าไปอำเภอใกล้เคียง เช่น อำเภอหาดใหญ่ อำเภอเมืองสงขลา อำเภอกวนเนียง อำเภอสะทิงพระ ฯลฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สินค้าทางการเกษตร เช่น กุ้ง หอย ปู ปลา ผลไม้ และผ้าทอเกาะยอ และดึงดูดประชาชนจากพื้นที่อื่น ๆ เข้ามาซื้อขายสินค้าประเภทต่าง ๆ มากขึ้น ในอนาคตจะมีตลาดขายสินค้าพื้นเมืองหรือสินค้าทางการเกษตรบนเกาะยอมากขึ้นอย่างแน่นอน ทั้งนี้เพราะความสะดวกและเป็นทางผ่านที่มีความสำคัญต่อพื้นที่อื่น ๆ ที่จะมาทำการซื้อขายสินค้าพื้นเมืองและสินค้าอื่น ๆ ที่มีความจำเป็นกับผู้บริโภคทั่ว ๆ ไป จากสถิติการขอจดทะเบียนประกอบธุรกิจในรูปแบบนิติบุคคล และบุคคลธรรมดา นับถึงสิ้นปี พ.ศ. 2535 มีจำนวนทั้งสิ้น 15 ราย จำนวนเงินทุนทั้งสิ้น 83 ล้านบาท

ด้านอุตสาหกรรม เป็นอุตสาหกรรมครัวเรือน มากกว่าอุตสาหกรรมขนาดใหญ่หรือกลาง อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมทอผ้าที่มีชื่อเสียงของเกาะยอ นับวันที่จะลดน้อยลง ทั้งนี้เนื่องจาก ชาวเกาะยอมีความสะดวกที่จะออกไปทำงานนอกเกาะมากขึ้น เนื่องจากมีอุตสาหกรรมอื่นมากมายใกล้เคียงเกาะยอ และสามารถทำรายได้ได้ดีกว่าการทอผ้า ทำให้อุตสาหกรรมทอผ้าซึ่งเคยทำรายได้ให้กับชาวเกาะยอลดน้อยลงอย่างเห็นได้ชัด อุตสาหกรรมครัวเรือนอีกชนิดหนึ่งคือ กระเบื้องดินเผา ซึ่งลดน้อยลง เนื่องจากความต้องการของตลาดลดน้อยลง หรือมีวัสดุขุดหลังคาชนิดอื่นเข้ามาทดแทนกระเบื้องดินเผา ทำให้อุตสาหกรรมชนิดนี้ต้องออกไปตลาด

ด้านการประมง เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติ ตลอดจนจำนวนประชากรสัตว์น้ำที่อยู่ในทะเลสาบลดน้อยลง เนื่องจากการบริโภคที่สูงขึ้นและขาดการอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำบางชนิด ทำให้สัตว์น้ำมีน้อยลง ชาวประมงจึงหันมาเลี้ยงปลาในกะชังริมเกาะมากขึ้น โดยเฉพาะปลากะพงขาว ที่ทำรายได้ให้กับชาวประมงค่อนข้างดีมาตลอด แต่ปัญหาและอุปสรรคในการเพาะเลี้ยงปลากะพงก็มีบ้าง แต่ก็สามารถแก้ไขได้ เป็นอาชีพเสริมจากการทำสวนผลไม้ แต่ก็ทำให้ธรรมชาติของทะเลสาบเสียไปบ้าง ทั้งนี้ก็เพื่อความอยู่รอดของชาวเกาะยอที่มีแนวโน้มค่าครองชีพที่จะสูงขึ้น

2.1.2 โครงสร้างทางเศรษฐกิจระดับตำบลและของพื้นที่ศึกษา

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของตำบลเกาะยอก้าวได้ว่ารายได้ส่วนใหญ่ของประชากรมาจากการเกษตร รองลงมาได้แก่ การประมง หัตถกรรม และค้าขาย ตามลำดับ

ภาคเกษตรกรรมและการประมง ประชากรในเกาะยอประกอบอาชีพเกษตรกรรมกว่าร้อยละ 50 โดยส่วนใหญ่จะมีอาชีพทำสวนผสมผสาน เช่น ละคร กระท้อน จำปาดะ ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีอาชีพการประมง ร้อยละ 40 เช่น การเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชัง การวางอวน ไซนั่ง ฯลฯ ซึ่งเป็นอาชีพหลักที่ยึดมาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าหลังสะพานข้ามเกาะ ชาวเกาะยอจะประกอบอาชีพเหล่านี้มากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากความเจริญเข้ามาสู่หมู่บ้าน ทำให้ความต้องการของรายได้สูงมากขึ้นเพื่อนำมาใช้ในการบริโภคสินค้าประเภทอื่น เช่น โทรทัศน์ รถจักรยานยนต์ รถยนต์ บ้าน ฯลฯ อาชีพเกษตรและประมงจะเป็นอาชีพที่เดินควบคู่กันไป ในช่วงที่ในทะเลสาบไม่มีสัตว์น้ำ ชาวเกาะยอก็จะมาทำเกษตร แต่เนื่องจากพื้นที่เกษตรมีไม่มากนักทำให้เกิดการขยายตัวทางด้านประมง

การพาณิชย์กรรม-อุตสาหกรรม เป็นอีกอาชีพหนึ่งหลังสะพานข้ามเกาะ ที่สร้างรายได้ให้กับประชากรในเกาะยอ โดยเฉพาะผู้ที่อาศัยริมถนนเชื่อมเกาะกับสะพาน โดยเป็นอาชีพที่เกิดขึ้นเพื่อประสานอาชีพด้านการเกษตรหรือธุรกิจบริการและการท่องเที่ยว ให้สามารถดำเนินต่อไปได้อย่างคล่องตัว เช่น อาชีพ การค้าปลีก-ส่ง ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ฯลฯ

ธุรกิจบริการและการท่องเที่ยว นับว่าเป็นอาชีพที่ทำรายได้เสริมให้กับชาวเกาะยอ รองจากอาชีพเกษตรกรรมและการประมง เช่น ร้านอาหาร เพราะผู้ประกอบการและลูกจ้างส่วนใหญ่เป็นบุคคลภายนอก โดยแต่ละปีจะมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ และอื่น ๆ การบริการและการท่องเที่ยวนี้ ก่อให้เกิดการจ้างงานจำนวนมาก ทำให้ประชาชนทั้งในและนอกเกาะยอมีงานทำ มีรายได้ รายได้ส่วนใหญ่ได้จากการขายปลากะพงให้กับร้านอาหารต่าง ๆ และสินค้าเกษตรให้กับนักท่องเที่ยวในแต่ละวัน นอกจากนี้ทำให้คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ประชากรโดยทั่วไปในเกาะยอ มีสภาพเศรษฐกิจค่อนข้างดี รายได้เฉลี่ยประมาณ 50,000 บาทต่อคนต่อปี รายได้ส่วนใหญ่มาจากภาคเกษตรกรรม ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำสวนผลไม้และการประมงควบคู่กันไป รองลงมาคือ มาจากภาคธุรกิจการค้า รับจ้าง และการท่องเที่ยว

2.2 โครงสร้างและปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

การดำเนินการทางเศรษฐกิจจะดำเนินไปด้วยดี จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยพื้นฐานสนับสนุนเช่น

2.2.1 ระบบธนาคารพาณิชย์ ในเกาะยอ ปรากฏว่ายังไม่มีธนาคารพาณิชย์ เข้ามาดำเนินการ ทั้งนี้เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจของเกาะยอยังไม่โตพอที่จะสร้างรายได้ให้กับธนาคาร หรือจำนวนประชากรไม่มากพอที่จะมาใช้บริการของธนาคาร

2.2.2 การคมนาคมทางบก

ปัจจุบันถนนที่ถือเป็นสายหลักที่ทำให้เกาะยอสามารถเดินทางติดต่อกับอำเภออื่น ๆ ของจังหวัดสงขลา และเป็นทางผ่านทำให้ติดต่อกับท้องที่อื่นของประเทศได้มีสายเดียวคือ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4083 และสะพานติณสูลานนท์ ทางทิศเหนือความยาว 1.3 กิโลเมตร เชื่อมต่อกับเขตอำเภอสิงหนครปัจจุบัน และทางทิศใต้ความยาว 1.1 กิโลเมตร เชื่อมต่อกับ เขตอำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา

นอกจากนั้นเป็นถนนที่ขึ้นอยู่กับการบริหารของสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท คือ หมายเลข สข. 4111, สข. 4112, สข. 4113, สข.4114 ถนนกรมโยธาธิการ และจังหวัดสงขลา

2.2.3 การคมนาคมทางน้ำ

เมื่อมีสะพานข้ามเกาะยอ สิ่งที่ได้เห็นได้ชัดคือ การคมนาคมทางน้ำได้หายไปจากชีวิตประจำวันของชาวเกาะยอ ซึ่งเคยผูกพันมาตั้งแต่ในอดีต แต่บัดนี้ การคมนาคมทางน้ำเป็นเพียงเรื่องในอดีตไปแล้ว เพราะความล่าช้าและไม่สะดวกเหมือนทางบก ส่วนใหญ่ใช้ในการประมง

2.2.4 การโทรคมนาคม

ยังไม่มีบริการโทรคมนาคมบนเกาะยอเลย เช่น ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข หรือ สถานีโทรคมนาคมอื่น ๆ แต่ก็มีโทรศัพท์ส่วนตัวบ้างในบางหมู่บ้าน (ในปี พ.ศ. 2535)

2.2.5 การไฟฟ้า

มีการใช้ไฟฟ้า ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน จำนวนประชากรที่ใช้ไฟ คิดเป็น 100 %

2.2.6 แหล่งน้ำธรรมชาติ

ไม่มีลำน้ำ ลำห้วย บึง หนองและอื่น ๆ

2.2.7 แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

ไม่มีฝาย บ่อน้ำตื้น 363 แห่ง (ขาดหมู่ที่ 1) บ่อโยก 3 แห่ง ประปาหมู่บ้าน 2 แห่ง คือ ประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ 3 บ้านนอก และประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ 4 บ้านสวนเรียน อย่างไรก็ตามทางจังหวัดมีนโยบายที่จะพัฒนาให้มีประปาหมู่บ้านให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

2.2.5 ข้อมูลอื่น ๆ

2.2.5.1 ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่

- ทรัพยากรในดิน

สภาพของดินส่วนใหญ่ เหมาะแก่การเพาะปลูก ทำสวนโดยเฉพาะสวนผลไม้ เพราะส่วนใหญ่อยู่ริมเขา ที่มีปุ๋ยธรรมชาติมาทับถมกันมาเป็นเวลานาน แต่มีข้อจำกัดอยู่ คือ มีพื้นที่ในการเพาะปลูกจำกัด

- ทรัพยากรในน้ำ

สภาพรอบ ๆ เกาะยอ จะล้อมรอบด้วยทะเลสาบ เป็นที่อาศัยของสัตว์น้ำและรอบ ๆ ทะเลสาบจะเป็นที่ประกอบอาชีพ ประมง และการเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชัง แต่ก็มีปัญหาหน้าเสียหายในบางฤดู ที่มีน้ำจากอำเภอลาดใหญ่ไหลลงมาทางลำคลองอยู่ตะเภาลงมาสู่ทะเลสาบสงขลา ไหลผ่านบริเวณน่านน้ำเกาะยอ ทำให้สภาพน้ำบางครั้งเป็นอันตรายต่อการเพาะเลี้ยงปลากะพงในกระชัง สิ่งที่เกิดขึ้นได้คือ สัตว์น้ำในทะเลสาบลดน้อยลง

- ทรัพยากรป่าไม้

สภาพพื้นที่ตำบลเกาะยอ ประกอบด้วยภูเขา มีทรัพยากรป่าไม้สมบูรณ์ ไม่มีพื้นที่ป่าอนุรักษ์ มีเขตป่าชายเลนอยู่บ้างเล็กน้อย

2.2.5.2 มวลชนจัดตั้ง

- กลุ่มอาชีพ

กลุ่มอาชีพทอราชวัติ หมู่ที่ 3 บ้านนอก

กลุ่มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ หมู่ที่ 1 บ้านอ่าวทราย

กลุ่มสหกรณ์การเกษตรเกาะยอ หมู่ที่ 4 บ้านสวนเรียน

กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต หมู่ที่ 9 บ้านสวนใหม่

2.3 โครงสร้างและบริการทางสังคม

ตำบลเกาะยอมีประวัติความเป็นชุมชนมานานและมีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจค่อนข้างต่ำมาตั้งแต่ในอดีต เพราะไม่มีองค์กรในท้องถิ่น ไม่มีงบประมาณมากพอที่จะบริหารตนเองได้

ประชาชน 100 % นับถือศาสนาพุทธ แม้ว่าตำบลเกาะยอจะมีประชากรประมาณ 3,130 คนในปี พ.ศ. 2535 แต่ก็มิชอบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมเป็นของตนเอง และที่เป็นเอกลักษณ์มาในอดีตคือ การทอผ้า ที่มีชื่อเสียงในภาคใต้

แผนปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ปี พ.ศ. 2535-2539

ทางตำบลเกาะยอและจังหวัดได้มีแผนการพัฒนาเกาะยอหลายด้านด้วยกัน ในช่วงปี พ.ศ. 2535-2539 เพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของประชากรให้สูงขึ้น ซึ่งแผนดังกล่าวได้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 6

ตารางที่ 2.1 แสดงแผนปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

ลำดับ	แผนปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน	เป้าหมายรวม 5 ปี	งบประมาณ	3 5	3 6	3 7	3 8	3 9
1	ศูนย์รวมและจำหน่ายผลิตภัณฑ์	1	รัฐ/เอก	1	-	-	-	-
2	ภัณฑ์	1	ชน	1	-	-	-	-
3	สร้างถนนใหม่ ปรับปรุงถนน	2	“	2	-	1	1	-
	<u>เพิ่มผลผลิต</u>							
1	ส่งเสริมการเลี้ยงสาหร่าย	1	“	1	-	-	-	-
2	ทะเล	5	“	1	1	1	1	1
3	การทำเกษตรแผนใหม่	6	“	2	1	1	1	1
4	เลี้ยงสัตว์ปีก	1	“	-	1	-	-	-
5	เลี้ยงโคเพื่อขาย	300 ครั้ง	“	60	60	60	60	60
6	เลี้ยงปลากะพงในกะชัง	100 ครั้ง	“	20	20	20	20	20
7	ฟาร์มทะเล							
	รวมกลุ่มเกษตรกรผู้สนใจ หรือสร้างสวนอาชีพ	6	“	2	2	2	2	2
	<u>แผนงานสาธารณสุข</u>							
1	กองทุนยา เวชภัณฑ์ หมู	4 กลุ่ม	“	-	2	1	1	-
2	บ้านอนามัยแม่และเด็ก	250 ครั้ง	“	50	60	50	50	50
3	โภชนาการ	200 ครั้ง	“	-	50	50	50	50
4	ครอบครัวพัฒนา	315 ครั้ง	“	70	60	85	50	50
5	พื้นที่/สุขภาพ	5 ครั้ง	รัฐ/เอก ชน	1	1	1	1	1
	<u>พัฒนาแหล่งน้ำ</u>							
1	ถังเก็บน้ำฝน	8 แห่ง	“	-	2	2	2	2
2	เจาะบาดาล	9 แห่ง	“	3	2	2	1	1

ตารางที่ 3 แผนพัฒนาชุมชน ปี พ.ศ. 2535

ลำดับ	แผนการพัฒนา	จำนวน	หมู่ที่	งบประมาณ
1	โครงการสนับสนุนกีฬา	1 กลุ่ม 30 คน	3	4,000 -
2	เยาวชน	1 แห่ง	3	393,014-
3	สร้างที่สภาตำบล	1 ครุ 95 คน	1-9	-
4	อบรมทบทวนสตรีอาสา	1 หลัง เก้าอี้ 50 ตัว	3	26,000
5	สนับสนุนเดินท์	1 สาย 700 เมตร	5	5,000
6	ปรับปรุงถนน หมู่ที่ 5	1 แห่ง 2 ไร่	9	50,000
7	ถมป่าช้า	1 กลุ่ม 30 คน	4-9	-
8	การแปรรูปสัตว์น้ำ สถานีอนามัยบ้านไทร	1 แห่ง	5	40,000

อย่างไรก็ตาม แผนพัฒนาดังกล่าวข้างต้นชี้ให้เห็นถึง แนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงของเกาะยอดด้านเศรษฐกิจและสังคม ดังนั้นถ้าทุกอย่างเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ในอนาคต เกาะยอดก็จะเป็นเกาะที่น่าอยู่ของคนทั่ว ๆ ไป นอกจากนี้จะดึงดูดนักท่องเที่ยวมาชมธรรมชาติมากขึ้น เพราะความสะอาดและมีสาธารณูปโภคพร้อมที่จะมีกิจกรรมทางธุรกิจใด ๆ ได้

2.4 สภาพทั่วไปด้านความคิดเห็นและทัศนคติของประชาชน

การสำรวจความคิดเห็นและทัศนคติของประชาชน โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน จำนวนประชากร 200 ตัวอย่าง ผลการดำเนินการสำรวจสรุปได้ ดังนี้

ตารางที่ 2.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพื้นที่ของการสุ่ม

พื้นที่การสุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
หมู่ที่ 1 อ่าวทราย	29	14.5
หมู่ที่ 2 บ้านดิน	15	7.5
หมู่ที่ 3 บ้านนอก	30	15.0
หมู่ที่ 4 บ้านสวนเวียน	20	10.0
หมู่ที่ 5 บ้านท่าไทร	20	10.0
หมู่ที่ 6 บ้านโนบ้าน	28	14.0
หมู่ที่ 7 บ้านป่าโหนด	20	10.0
หมู่ที่ 8 บ้านท้ายเสา	18	9.0
หมู่ที่ 9 บ้านสวนใหม่	20	10.0
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 2.4 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้มาจากผู้อยู่อาศัยในบริเวณหมู่ที่ 3 ร้อยละ 15 ทั้งนี้เพราะเป็นฝั่งที่มีประชากรอยู่อาศัยหนาแน่นที่สุด รองลงมาได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากผู้อยู่อาศัยในบริเวณหมู่ที่ 1 ร้อยละ 14.5 หมู่บ้านที่มีประชากรหนาแน่นน้อยที่สุดคือ หมู่ที่ 8 บ้านท้ายเสาและได้มาจากกลุ่มผู้อยู่อาศัยตามหมู่บ้านรอบ ๆ เกาะยอ

ตารางที่ 2.5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภูมิหลังบางประการของกลุ่มตัวอย่าง

ภูมิหลัง	จำนวน (N = 200)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	125	62.5
หญิง	75	37.5
สถานภาพ		
หัวหน้าครัวเรือน	95	47.5
ภรรยา	50	25.0
ญาติ	20	10.0
ผู้เช่าประกอบกิจการ/ อาศัย	15	7.5
ไม่ให้อำนาจ	20	10.0
ไม่ให้ข้อมูล	0	0.0

อายุ		
17 - 25 ปี	5	2.5
26 - 35 ปี	30	15.0
36 - 45 ปี	45	22.5
46 - 55 ปี	109	54.5
56 ปีขึ้นไป	11	5.5

จากตารางที่ 2.5 แสดงให้เห็นว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีจำนวนเพศชายร้อยละ 62.5 และเพศหญิง ร้อยละ 37.5 เป็นหัวหน้าครัวเรือนมากที่สุด คือ ร้อยละ 47.5 รองลงมาคือ ภรรยา ร้อยละ 25 และส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในวัยทำงานคือ 46 - 55 ปี ร้อยละ 54.5 และอายุ 36-45 ปี ร้อยละ 22.5

ตารางที่ 2.6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการตั้งถิ่นฐานและโครงสร้างครัวเรือน

การตั้งถิ่นฐาน	จำนวน (N = 200)	ร้อยละ
ที่อยู่เมื่อ 5 ปีที่แล้ว		
อยู่ที่เกาะยอ	195	97.5
อยู่ที่อื่น		
- ในจังหวัดสงขลา	3	1.5
- นอกจังหวัดสงขลา	2	1.0
ไม่มีข้อมูล	0	0
ภูมิลำเนาเดิม		
ในเขตตำบล/สุขาภิบาล	175	87.5
นอกเขตตำบล/สุขาภิบาล	15	7.5
ไม่ให้ข้อมูล	10	5.0
สภาพการอยู่อาศัยในปัจจุบัน		
ถาวร	195	97.5
ชั่วคราว	5	2.5
ไม่ให้ข้อมูล	0	0.0

โครงสร้างครัวเรือน จำนวนครอบครัวในแต่ละบ้าน		
หนึ่งครอบครัว	173	86.5
สองครอบครัว	15	7.5
มากกว่าสองครอบครัว	0	0
ไม่ให้ข้อมูล	12	6.0
จำนวนผู้ที่อาศัยในบ้าน ผู้มีชื่อในทะเบียนบ้าน		
1 - 5 คน	150	75.0
6 - 10 คน	25	12.5
11 คนขึ้นไป	5	2.5
ไม่ให้ข้อมูล	20	1.0
ผู้มีชื่อในทะเบียนบ้านแต่ย้ายไปที่อื่น		
ไม่มี	120	60.0
1-5 คน	15	7.5
6 คนขึ้นไป	0	0
ไม่ให้ข้อมูล	65	32.5
ผู้ที่อาศัยอยู่จริง		
1-5 คน	165	82.5
6-10 คน	30	15.0
11 คนขึ้นไป	3	1.5
ไม่ให้ข้อมูล	2	1.0

จากตารางที่ 2.6 เมื่อพิจารณาลักษณะการตั้งถิ่นฐานของประชาชน พบว่าส่วนใหญ่เป็นผู้อยู่อาศัยถาวรถึงร้อยละ 97.5 แม้ในระยะ 5 ปีที่ผ่านมาจะมีผู้อพยพเข้ามาอยู่บ้างแต่ไม่มากนัก ซึ่งผู้อพยพเหล่านี้ส่วนใหญ่ก็อพยพจากท้องที่ต่าง ๆ ของจังหวัดสงขลา ประมาณร้อยละ 1.5 จากพื้นที่นอกจังหวัดสงขลาร้อยละ 1.0

ส่วนลักษณะโครงสร้างครัวเรือน ปรากฏว่า ส่วนใหญ่จะเป็นครอบครัวเดี่ยว ร้อยละ 86.5 และผู้ที่มีชื่อในทะเบียนบ้านแต่ย้ายไปที่อื่น ร้อยละ 7.5 ข้อมูลนี้แสดงว่าประชากรบนเกาะยอมีจำนวนผู้ย้ายออกมากกว่าผู้เข้า ปัจจุบันมีผู้อยู่อาศัยอยู่จริงในแต่ละครอบครัวโดยเฉลี่ย 4.90 คน

ตารางที่ 2.7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะอาชีพ และรายได้

ลักษณะอาชีพและรายได้	จำนวน (N = 200)	ร้อยละ
อาชีพที่ก่อให้เกิดรายได้หลัก		
ข้าราชการ	20	10.0
การค้า/ธุรกิจส่วนตัว	30	15.0
การเกษตร/ประมง	104	52.0
การขนส่ง/บริการ	10	5.0
พนักงานบริษัท	32	16.0
อุตสาหกรรมขนาดย่อม	2	1.0
ไม่มีข้อมูล	2	1.0
อาชีพที่ก่อให้เกิดรายได้รอง		
การค้า	42	21.0
การบริการ	20	10.0
รับจ้าง	94	47.0
อื่น ๆ	44	22.0
รายได้ของครัวเรือนของท่านแตกต่าง จากรายได้เมื่อ 5 ปีก่อนอย่างไร		
เหมือนเดิม	87	43.5
สูงขึ้น	89	44.5
ต่ำลง	24	12.0
รายจ่ายของครัวเรือนของท่านแตกต่าง จากรายจ่ายเมื่อ 5 ปีก่อนอย่างไร		
เหมือนเดิม	0	0.0
สูงขึ้น	200	100.0
ต่ำลง	0	0.0
ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาท่านเคยขายหรือ ให้เช่าที่ดินหรือไม่		
เคยขาย	10	5.0
ไม่เคยขาย	120	60.0
เคยให้เช่า	5	2.5
ไม่เคยให้เช่า	65	32.5

ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาท่านเคยซื้อ หรือ เช่าที่ดินหรือไม่		
เคยซื้อ	5	2.5
ไม่เคยซื้อ	120	60.0
เคยเช่า	0	0
ไม่เคยเช่า	75	37.5
ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาจำนวนที่ดินที่ ท่านมีกรรมสิทธิ์มีเพิ่มขึ้นหรือลดลง		
เพิ่มขึ้น	10	5.0
ลดลง	5	2.5
เท่าเดิม	185	92.5
การมีงานทำ		
จำนวนสมาชิกในครัวเรือนของท่านที่ มีอายุ 15 ปี ขึ้นไปที่มีงานทำ		
มี	53	26.5
ไม่มี	147	73.5
สมาชิกในครัวเรือนที่ยังไม่มีงานทำมี ความต้องการทำงานหรือไม่		
ต้องการทำงาน	120	60.0
ไม่ต้องการทำงาน	80	40.0
ปัญหาการมีเวลาให้กับครอบครัว		
ไม่มี	160	80.0
มี	40	20.0
ปัญหาความช่วยเหลือสังคมและ สาธารณะประโยชน์		
ไม่มี	187	93.5
มี	13	6.5

จากตารางที่ 2.7 แสดงให้เห็นว่า อาชีพของชาวเกาะยอคือ การเกษตร/ประมง ร้อยละ 52 รองลงมาคือ อาชีพรับจ้าง ร้อยละ 47 ทำให้รายได้สูงขึ้น ร้อยละ 44.5 แต่ขณะเดียวกันรายจ่ายสูงขึ้นเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตามยังมีการขายที่ดินเพียงร้อยละ 5 และให้เช่าร้อยละ 2.5 และมีการซื้อที่ดินบ้างเล็กน้อย แต่การว่างงานของเด็กอายุ 15 ปีมีงานทำเพียงร้อยละ 26.5

ตารางที่ 2.8 แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ หรือเหตุเดือดร้อนรำคาญที่มีสาเหตุจากการมีสะพานข้ามเกาะ

ปัญหาที่เกิดขึ้น	จำนวน (N = 200)	ร้อยละ
ปัญหาเสียงรบกวนต์		
มี	174	87.0
ไม่มี	26	13.0
ปัญหากลิ่นจากมลพิษทางอากาศ		
มี	5	2.5
ไม่มี	195	97.5
ปัญหาอุบัติเหตุจากรถยนต์		
มี	30	15.0
ไม่มี	170	85.0
ปัญหาน้ำเสีย		
มี	172	86.0
ไม่มี	28	14.0
ปัญหาต่อกรรท่งเที่ยว		
มี	2	1.0
ไม่มี	198	99.0
ปัญหาต่อกิจการค้าธุรกิจส่วนตัว		
มี	12	6.0
ไม่มี	188	94.0
ปัญหาต่อสุขภาพอนามัย		
มี	20	10.0
ไม่มี	180	90.0

จากตารางที่ 2.8 แสดงปัญหาที่มีสาเหตุมาจากการมีสะพานข้ามเกาะ ส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาเสียงรบกวนจากรถยนต์ ร้อยละ 87 เพราะเมื่อมีสะพานและถนนบนเกาะทำให้รถยนต์วิ่งผ่านไปมาตลอดทั้งวันและคืน ร่องลงมาได้แก่ ปัญหาน้ำเสีย ร้อยละ 86 ทั้งนี้เนื่องจากน้ำทะเลที่ใช้ในการประกอบอาชีพประมงมีมลพิษทางน้ำในบางฤดู เป็นเหตุทำให้ปลาในกะชังตาย และมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นบ้างเพียงร้อยละ 15 ในบ้างหมู่บ้านที่มีถนนและรถยนต์วิ่งผ่าน ส่วนปัญหาอื่น ๆ มีเพียงเล็กน้อย

ตารางที่ 2.9 แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคของคนในครัวเรือน

ปัญหาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค	จำนวน (N = 200)	ร้อยละ
แหล่งน้ำที่สมาชิกครัวเรือนของท่านใช้ในการดื่มและใช้ในครัวเรือนมากที่สุด ได้แก่		
น้ำบ่อตื้น	120	60.0
น้ำฝน	71	35.5
น้ำจากแม่น้ำ ห้วย หนอง คลอง บึง	5	2.5
น้ำบาดาล	4	2.0
น้ำประปา	0	0.0
อื่น ๆ	0	0.0
ปัญหาน้ำดื่ม น้ำใช้ในครัวเรือน		
มีปัญหา (ข้ามไปตอบข้อถัดไป)	20	10.0
ไม่มีปัญหา	180	90.0
ถ้ามี ลักษณะของปัญหาคือ		
ขาดน้ำบางฤดู	18	90.0
คุณภาพไม่เหมาะสม	2	10.0
อื่น ๆ	0	0.0
แหล่งน้ำที่ใช้ในการเกษตรกรรม		
น้ำฝน	66	33.0
น้ำบ่อตื้น	126	63.0
น้ำบาดาล	8	4.0
น้ำจากชลประทาน	0	0.0
แม่น้ำ ห้วย หนอง คลอง บึง	0	0.0

จากตารางที่ 2.9 แสดงให้เห็นว่าแหล่งน้ำที่ใช้ในครัวเรือนและทำเกษตรมาจากบ่อน้ำตื้นร้อยละ 60 รองลงมา ได้แก่ น้ำฝน ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่มีบ่อน้ำตื้นเกือบทุกบ้านและมีภาชนะเก็บน้ำฝนเพื่อเก็บน้ำไว้ดื่มและใช้ในการเกษตรในช่วงที่มีฤดูขาดแคลนน้ำ ส่วนการได้มาของน้ำจากแหล่งอื่น ๆ ไม่มีเลย

ตารางที่ 2.10 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในอดีตและปัจจุบัน

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	จำนวน (N = 200)	ร้อยละ
ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาครัวเรือนท่านเคยมี ปัญหาในเรื่องต่อไปนี้หรือไม่		
การถูกลักขโมยทรัพย์สิน		
เคย	10	5.0
ไม่เคย	190	95.0
การถูกจี้ปล้น		
เคย	0	0.0
ไม่เคย	200	100.0
การถูกทำร้ายร่างกาย		
เคย	0	0.0
ไม่เคย	200	100.0
การฆ่ากันตาย		
เคย	0	0.0
ไม่เคย	200	100.0

จากตารางที่ 2.10 แสดงให้เห็นว่าความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนบนเกาะยอมีบ้างเพียงเล็กน้อยคือ มีการถูกลักขโมยทรัพย์สินบ้าง ร้อยละ 10 เช่น ขโมยเรือจับปลา เครื่องยนต์เรือ เป็นต้น ส่วนเหตุการณ์อื่น ๆ เป็นปกติ ไม่มีการปล้นจี้ การทำร้ายร่างกาย การฆ่ากันตาย แต่ประการใด

ตารางที่ 2.11 แสดงรายละเอียดความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาเกี่ยวกับการมีนักท่องเที่ยว

ปัญหาเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว	จำนวน (N = 200)	ร้อยละ
ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการที่มีนักท่องเที่ยว		
ไม่มีปัญหา	0	0.0
ขยะสิ่งปฏิกูล	10	5.0
ค่าครองชีพสูง	90	45.0
วัฒนธรรมประเพณีเสื่อม	0	0.0
น้ำเสีย	4	2.0
ที่ดินราคาแพง	61	30.5

การถูกรบกวน	30	15.0
โจรผู้ร้าย อาชญากรรม	5	2.5
ผลดีที่เกิดจากการมีนักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยว		
ไม่มีผลดี	0	0.0
ทำให้ชุมชนเจริญ	46	23.0
ทำให้ขายของได้ราคาสูงขึ้น	32	16.0
ทำให้มีงานทำมาก	15	7.5
ถนนหนทางดีขึ้น	107	53.5
ท่านมีความเห็นอย่างไร เกี่ยวกับบทบาทของรัฐที่มีต่อ กิจกรรมการท่องเที่ยวในบริเวณใกล้เคียงกับถิ่นที่ท่าน อาศัยอยู่		
ไม่มี	20	10.0
มี	162	81.0
ไม่ทราบ	18	9.0
ถ้ามี ทำโดยวิธีใด		
มีการดูแลความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว	45	22.5
มีการจัดเตรียมภาชนะในการใส่ขยะมูลฝอย	20	10.0
มีการจัดเก็บขยะมูลฝอยบริเวณแหล่งท่องเที่ยว	24	12.0
มีการพัฒนา ถนน ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์	73	36.5

จากตารางที่ 2.11 แสดงให้เห็นว่า การท่องเที่ยวทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้น ร้อยละ 45 รองลงมาได้แก่ ราคาที่ดินแพงขึ้น ร้อยละ 30.5 และผลดีของการมีนักท่องเที่ยวทำให้มีถนนหนทางดีขึ้น ร้อยละ 53.5 ส่วนความเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทของรัฐที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวในบริเวณใกล้เคียงกับเกาะยอ ส่วนใหญ่ให้ความเห็นให้มีการพัฒนา ถนน ไฟฟ้า ประปาและโทรศัพท์ ร้อยละ 36.5 และประชาชนจะมีการดูแลความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว ร้อยละ 22.5